

MINISTERI D'ECONOMIA I HISENDA

11286 REIAL DECRET 774/2006, de 23 de juny, pel qual es modifica el Reglament dels impostos especials, aprovat pel Reial decret 1165/1995, de 7 de juliol. («BOE» 150, de 24-6-2006.)

La Llei 22/2005, de 18 de novembre, per la qual s'incorporen a l'ordenament jurídic espanyol diverses directives comunitàries en matèria de fiscalitat de productes energètics i electricitat i del règim fiscal comú aplicable a les societats matrius i filials d'estats membres diferents, i es regula el règim fiscal de les aportacions transfrontereres a fons de pensions en l'àmbit de la Unió Europea, ha introduït modificacions en la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials, que demanen al seu torn l'adaptació dels preceptes corresponents del Reglament dels impostos especials, aprovat pel Reial decret 1165/1995, de 7 de juliol.

Així, entre les adaptacions del Reglament que deriven de les modificacions introduïdes a la Llei 38/1992 destaquen la introducció d'un títol III relatiu al nou impost especial sobre el carbó, l'extensió als biocombustibles de les normes fins ara només dedicades als biocarburants i l'establiment de les previsions necessàries respecte del gas natural com a producte comprès a la tarifa primera de l'impost però que no queda sotmès a totes les formalitats ordinàries pròpies d'aquesta condició. Així mateix, la unificació en l'epígraf 1.6 del tipus impositiu aplicable al gas líquid de petroli utilitzat com a carburant obliga a suprimir el procediment establert per a l'aplicació dels tipus diferenciats que s'establien en l'esmentat epígraf i en el desaparegut epígraf 1.7. No obstant això, s'introdueix un procediment similar per a l'aplicació diferenciada dels nous epígrafs 1.9 i 1.10.

D'altra banda, tenint en compte l'experiència adquirida i les noves realitats en el desenvolupament de les activitats industrials i comercials relacionades amb els béns objecte dels impostos especials, també es modifiquen altres preceptes del Reglament dels impostos especials. Entre aquestes modificacions es pot destacar: les relatives a les xarxes d'oleoductes i gasoductes com a dipòsits fiscals i al control dels productes que hi circulen; la fixació de condicions especials per a l'autorització de dipòsits fiscals l'activitat dels quals es limita exclusivament a productes de la tarifa 2^a de l'impost sobre hidrocarburs; l'extensió a tots els biocarburants i biocombustibles del sistema d'aplicació del tipus impositiu que fins ara només estava establert per a l'ETBE; l'autorització per barrejar, sota certes condicions, biocarburants fora de règim suspensiu; l'establiment de percentatges reglamentaris de pèrdues en relació amb els biocarburants; l'establiment d'un coeficient corrector que impedeix la doble comptabilització de la gasolina i biocarburants que, després de la seva recuperació en forma de vapor, és reintroduïda en fàbriques i dipòsits fiscals; l'acreditació pels particulars del pagament de l'impost exclusivament a través de la bolla de circulació quan es tracti de productes que incorporen aquest document; la no-exigència de marques fiscals respecte de begudes derivades de molt baixa graduació presentades en envasos de capacitat reduïda; la vinculació de la periodicitat en la realització de recomptes d'existències al període de liquidació que correspongui al subjecte passiu i no al trimestre, com passava fins ara, entre altres.

En la tramitació d'aquest Reial decret han emès informes els òrgans, les institucions i les entitats següents:

Secretaria General Tècnica del Ministeri de l'Interior; Secretaria General Tècnica del Ministeri de Cultura; Secretaria General Tècnica del Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació; Secretaria General Tècnica del Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç; Secretaria General Tècnica del Ministeri d'Administracions Públiques; Secretaria General Tècnica del Ministeri de Sanitat i Consum; Secretaria General Tècnica del Ministeri de Justícia; Secretaria General Tècnica del Ministeri de Defensa; Agència Estatal d'Administració Tributària; Abengoa SA; Associació Espanyola d'Operadors de Productes Petrolífers; Compañía Logística de Hidrocarburos, SA; Repsol-YPF, SA; Associació de Destil·ladors i Rectificadors d'Alcohols i Aiguardents Vínics; Federació Espanyola de Begudes Esperitoses; Associació General de Fabricants d'Alcohol de Melasses; Confederació Espanyola d'Organitzacions Empresariales; Associació Espanyola de Terminals Receptores de Grànels Químics, Líquids i Gasos; Associació Gallega de Distribuïdors de Gasoil; Confederació de Distribuïdors de Gasoil; Associació de Productors d'Energies Renovables; Associació Espanyola del Gas; Confederació de Cooperatives Agràries d'Espanya; Associació de Distribuïdors d'Alcohol.

A més, la Secretaria General Tècnica del Ministeri d'Economia i Hisenda ha emès l'informe preceptiu que preveu l'article 24.2 de la Llei 50/1997, de 27 de novembre, del Govern.

En virtut d'això, a proposta del ministre d'Economia i Hisenda, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 23 de juny de 2006,

DISPOSO:

Article únic. *Modificació del Reglament dels impostos especials.*

S'introdueixen les modificacions següents en el Reglament dels impostos especials, aprovat pel Reial decret 1165/1995, de 7 de juliol:

U. Es modifiquen els paràgrafs 2.a), 2.g) i 3.b) de l'article 11 i s'introdueix un nou paràgraf 2.h), que queden redactats de la manera següent:

«2.a) El volum trimestral mitjà de sortides durant un any natural ha de superar les quanties següents:

1r Alcohol: 400.000 litres d'alcohol pur. A les Canàries i les Balears aquest límit és de 100.000 litres d'alcohol pur.

2n Begudes derivades: 25.000 litres d'alcohol pur.

3r Extractes i concentrats alcohòlics exclusivament: 3.500 litres d'alcohol pur.

4t Productes intermedis: 150.000 litres.

5è Vi i begudes fermentades: 150.000 litres.

6è Cervesa: 150.000 litres.

7è Begudes alcohòliques conjuntament: la quantitat equivalent a 30.000 litres d'alcohol pur.

8è Hidrocarburs: 2.500.000 quilograms.

9è Labors del tabac: la quantitat el valor de la qual, calculat segons el seu preu màxim de venda al públic, sigui de 2.404.048 euros.

10è No obstant el que estableixen els números anteriors del present apartat a), no és exigible el compliment d'un volum mínim de sortides en relació amb l'autorització dels dipòsits fiscals següents:

1'. Dipòsits fiscals que s'autoritzin exclusivament per efectuar operacions de subministrament de begudes alcohòliques i de labors del tabac desti-

nades al consum o venda a bord de vaixells i aeronaus.

2'. Dipòsits fiscals de begudes alcohòliques i de labors del tabac situats en ports o aeroports i que funcionin exclusivament com a establiments detallistes, sempre que tinguin reconegut l'estatut duaner de dipòsits duaners o dipòsits francs.

3'. Dipòsits fiscals situats en instal·lacions aeroportuàries públiques que es dediquin únicament a la distribució de querosens i gasolines d'aviació.

4'. Dipòsits fiscals que es dediquin exclusivament a la distribució dels olis i greixos i de l'alcohol metílic (metanol) a què es refereixen els articles 50 bis i 51.3 de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials.

5'. Dipòsits fiscals que es dediquin exclusivament a la distribució de productes compresos a la tarifa 2ª de l'impost sobre hidrocarburs.

2.g) Els dipòsits fiscals d'hidrocarburs que duguin a terme la seva activitat en relació amb els productes petrolífers a què afecta la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, només poden ser autoritzats als qui, d'acord amb el que estableixen els preceptes que s'indiquen de l'esmentada Llei, tinguin alguna de les condicions següents:

1r Siguin titulars d'una autorització administrativa per a instal·lacions de transport o parcs d'emmagatzematge d'acord amb el que disposa l'article 40.2.

2n Tinguin la condició d'operador a l'engròs d'acord amb el que disposen els articles 42 i 45.

3r Exerceixin, des d'instal·lacions autoritzades a l'efecte per a aquest fi, l'activitat de distribuïdor al detall de productes petrolífers, d'acord amb el que disposen els articles 43, 46 i 47.

2.h) Poden ser autoritzades com a dipòsit fiscal de gas natural qualsevol de les instal·lacions que comprenen el sistema gasista tal com aquest es descriu a l'article 59 de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs. Es poden autoritzar com un únic dipòsit fiscal diverses de les instal·lacions esmentades sempre que el titular sigui la mateixa persona i hi hagi un control centralitzat d'aquestes instal·lacions.

L'autorització d'aquestes instal·lacions com a dipòsits fiscals requereix, a més del compliment dels requisits generals que siguin aplicables, que el sol·licitant tingui l'autorització administrativa que sigui procedent, segons el cas, de les que preveuen els articles 67 i 73 de l'esmentada Llei 34/1998.

3.b) Plànol a escala del recinte de l'establiment, amb indicació del nombre i la capacitat dels dipòsits. En les sol·licituds que es refereixin a xarxes d'oleoductes o de gasoductes, el plànol de la xarxa de canonades i de la ubicació i classe dels elements de bombament, així com la indicació d'aquests elements, dels utilitzats per efectuar els mesuraments del flux dels productes i, si s'escau, dels mitjans d'emmagatzematge, que integren la xarxa.»

Dos. S'afegeix un nou paràgraf a l'apartat 2 de l'article 13, amb la redacció següent:

«Poden ser autoritzades com a magatzem fiscal de gas natural qualsevol de les instal·lacions que comprenen el sistema gasista tal com aquest es descriu a l'article 59 de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs. Es poden autoritzar com un únic magatzem fiscal diverses de les instal·lacions esmentades sempre que el titular sigui la

mateixa persona i hi hagi un control centralitzat d'aquestes instal·lacions.»

Tres. Es modifica l'apartat 5 de l'article 15, que queda redactat de la manera següent:

«5. Quan en efectuar el tancament comptable corresponent al període de liquidació no es consignï expressament l'existència de pèrdues, es considera que no n'hi ha hagut.»

Quatre. Es modifica el paràgraf b.1r) de l'apartat 3 de l'article 19, que queda redactat de la manera següent:

«1r No excedeixin les quantitats que figuren a l'article 15.9 de la Llei si es tracta de begudes alcohòliques o de tabac. No obstant això, quan excedeixin les quantitats esmentades i es tracti de begudes derivades o de cigarrets, l'únic document de circulació exigible és la corresponent marca fiscal de la qual han d'anar proveïts.»

Cinc. S'afegeix un nou paràgraf a l'apartat 1 de l'article 26, que queda redactat de la manera següent:

«No obstant això, no cal que duguin bolla o marca fiscal els envasos de capacitat no superior a 0,5 litres que continguin begudes derivades la graduació de les quals no passi de 6 per 100 vol.»

Sis. Es modifica l'apartat 6 de l'article 39, que queda redactat de la manera següent:

«6. No obstant el que estableix l'apartat anterior, el pagament de l'impost, pel que fa als cigarrets i les begudes derivades, s'acredita:

a) Mitjançant les marques fiscals que estableix l'article 26, quan la quantitat posseïda o en circulació no excedeixi els 800 cigarrets o 10 litres de begudes derivades o, en tot cas, quan els cigarrets o les begudes derivades estiguin en poder de particulars que els hagin adquirit en l'àmbit territorial intern per al seu propi consum. El que disposa aquest paràgraf no és aplicable en els supòsits regulats que preveu l'article 26.9.c), cas en què el pagament de l'impost s'acredita mitjançant el taló de deute per declaració verbal.

b) Mitjançant les marques a què es refereix el paràgraf a) i els documents que acreditin que els productes estan en alguna de les situacions que esmenta l'apartat 1 d'aquest article, en els altres casos.»

Set. Es modifiquen l'apartat 1, el paràgraf d) de l'apartat 2 i l'apartat 8 de l'article 40, que queden redactats de la manera següent:

«1. Els titulars de fàbriques, dipòsits fiscals i magatzems fiscals, els operadors registrats respecte dels corresponents dipòsits de recepció, els detallistes, usuaris i consumidors finals que es determinen en aquest reglament i les empreses que realitzin vendes a distància estan obligats, en relació amb els productes objecte dels impostos especials de fabricació, a inscriure's en el registre territorial de l'oficina gestora en la demarcació de la qual s'instal·li l'establiment corresponent. Quan l'establiment s'estengui per l'àmbit territorial de més d'una oficina gestora, la inscripció s'ha de fer a l'oficina gestora en l'àmbit territorial de la qual estigui ubicat el centre de gestió i control de l'establiment.

2.d) En el cas d'activitats relatives a productes compresos en els àmbits objectius dels impostos sobre hidrocarburs, sobre labors del tabac i sobre l'electricitat és necessari aportar la documentació acreditativa de les autoritzacions que, si s'escau,

s'hagin d'atorgar per aplicació del que disposen les lleis 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs; 13/1998, de 4 de maig, d'ordenació del mercat de tabacs i normativa tributària, i 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric.

8. Sense perjudici de les autoritzacions que correspongui atorgar a altres òrgans administratius, una vegada efectuada la inscripció l'oficina gestora ha de lliurar a l'interessat una targeta acreditativa de la inscripció en el registre subjecta a model aprovat pel centre gestor, en què hi ha d'haver el codi d'activitat i de l'establiment (CAE) que el titular ha de fer constar en tots els documents exigits en aquest Reglament en relació amb els impostos especials de fabricació.»

Vuit. Es modifica el paràgraf a) de l'apartat 2 de l'article 42, que queda redactat de la manera següent:

«a) El titular ho ha de posar en coneixement de l'oficina gestora. Els serveis d'intervenció han de procedir al tancament dels llibres reglamentaris, a la retirada, si s'escau, dels documents de circulació sense utilitzar i altres de control reglamentari que s'hagin de deixar sense efecte, així com el precintament provisional de les existències de primeres matèries i dels aparells, que queden sotmesos a la intervenció de l'Administració, llevat que es destruïxin o s'inutilitzin sota el seu control. De tot això se n'ha d'estendre la diligència corresponent, que s'ha de remetre a l'oficina gestora, amb un informe sobre l'existència de productes fabricats objecte de l'impost i debits pendents de liquidació o ingrés en el Tresor, als efectes de la realització o devolució, si s'escau, de la garantia prestada.»

Nou. Es modifiquen el paràgraf c) de l'apartat 3, el paràgraf c) de l'apartat 4 i el paràgraf c) de l'apartat 7, de l'article 43, que, en l'ordre indicat, queden redactats de la manera següent:

«3.c) Import mínim per cada dipòsit fiscal:

1r Dipòsits fiscals d'hidrocarburs: 450.760 euros.

2n Dipòsits fiscals d'extractes i concentrats alcohòlics exclusivament i dipòsits fiscals que es dediquin exclusivament a la distribució de productes compresos a la tarifa 2a de l'impost sobre hidrocarburs condicionats per a la venda al detall en envasos de capacitat no superior a 15 litres: 6.010 euros.

3r Altres dipòsits fiscals: 60.100 euros.

4t Els imports mínims indicats no són exigibles quan el dipòsit es dediqui a l'emmagatzematge exclusiu de vi, de gas natural o dels olis i greixos i de l'alcohol metílic (metanol) a què es refereixen els articles 50 bis i 51.3 de la Llei.

4.c) Import mínim: 30.050 euros. Aquest import mínim no és exigible quan el magatzem es dediqui a l'emmagatzematge exclusiu de vi, de gas natural o dels olis i greixos i de l'alcohol metílic (metanol) a què es refereixen els articles 50 bis i 51.3 de la Llei.

7.c) Import mínim: 30.050 euros, llevat del cas d'operadors registrats que rebin exclusivament extractes i concentrats alcohòlics, que es redueix a 3.005 euros. L'import mínim no és exigible quan el dipòsit de recepció es dediqui a l'emmagatzematge exclusiu de vi, de gas natural o dels olis i greixos i de l'alcohol metílic (metanol) a què es refereixen els articles 50 bis i 51.3 de la Llei.»

Deu. Es modifica l'apartat 1 de l'article 44, que queda redactat de la manera següent:

«1.a) Llevat dels casos d'importació, els subjectes passius dels impostos especials de fabricació estan obligats a presentar una declaració liquidació comprensiva de les quotes meritedes dins els terminis que s'indiquen a l'apartat 3, així com a efectuar, simultàniament, el pagament de les quotes líquides.

b) No és necessari presentar declaracions liquidacions quan no hi hagi hagut existències o moviment de productes objecte dels impostos especials de fabricació en el període de liquidació de què es tracti.

c) No obstant això, quan al llarg d'un període de liquidació siguin aplicables tipus de gravamen diferents perquè aquests han estat modificats, els subjectes passius estan obligats a presentar una declaració liquidació, amb ingrés de les quotes corresponents, per cada període de temps en què hagin estat aplicats cadascun dels tipus de gravamen.»

Onze. Es modifiquen els apartats 3 i 8 de l'article 50 i s'afegeix un nou apartat 9 a l'esmentat article, que queden redactats de la manera següent:

«3. No obstant el que disposa l'apartat 1, l'oficina gestora pot autoritzar la substitució del control mitjançant llibres per un sistema informàtic, sempre que el programa cobreixi les exigències i necessitats reglamentàries. Els fulls corresponents a cada període de liquidació, una vegada enquadernats, els ha de foliar i timbrar l'oficina gestora a la qual s'han de presentar dins el mes següent a la finalització de l'esmentat període. Quan es tracti de diversos establiments dels quals és titular una mateixa persona, aquesta pot dirigir la seva sol·licitud al centre gestor perquè aquest autoritzi un únic sistema informàtic vàlid per a tots els establiments afectats.

L'òrgan que hagi autoritzat el sistema informàtic anterior també pot autoritzar que la presentació dels fulls per ser foliats i segellats, a què es refereix l'apartat anterior, sigui substituïda per la remissió a l'oficina gestora per via telemàtica de la informació que contenen.

8. Tota la documentació reglamentària i comercial relacionada amb aquests impostos l'han de conservar els interessats en els establiments respectius durant el període de prescripció de l'impost. Quan es tracti d'establiments que s'estenguin per l'àmbit territorial de més d'una oficina gestora, aquesta documentació s'ha de conservar en el lloc on radiqui el centre de gestió i control de l'establiment.

9. El control dels productes introduïts en dipòsits fiscals o magatzems fiscals constituïts per xarxes d'oleoductes o de gasoductes o per instal·lacions de transport i distribució de gas natural no connectades entre si s'ha d'efectuar a partir del sistema informàtic comptable adoptat pel titular i validat pel centre gestor.»

Dotze. Es modifica l'apartat 1 de l'article 51 i s'afegeix un nou apartat 4 a l'esmentat article, que queden redactats de la manera següent:

«1. Els titulars d'establiments afectats per les normes d'aquest Reglament que estiguin obligats a portar comptes corrents per al control comptable de les seves existències n'han de fer almenys un recompte en finalitzar cada període de liquidació i regularitzar, si s'escau, els saldos dels respectius comptes l'últim dia de cada període de liquidació.

Quan el titular de l'establiment afectat no tingui la condició de subjecte passiu, el recompte s'ha d'efectuar almenys amb una periodicitat trimestral.

No obstant el que estableix el paràgraf anterior, quan es tracti de dipòsits fiscals constituïts per una xarxa d'oleoductes, els seus titulars han d'efectuar almenys un recompte els dies 30 de juny i 31 de desembre de cada any referit al semestre que conclou en les dates esmentades. Les diferències que, si s'escau, resultin dels recomptes s'han de regularitzar en el període de liquidació corresponent a la data en què s'hagi realitzat el recompte.

4. Les existències mitjanes d'un període de liquidació, quan siguin la base per a l'aplicació d'un percentatge reglamentari de pèrdues, han d'estar constituïdes per la mitjana de les existències emmagatzemades al final de cadascun dels dies que integren el dit període de liquidació. No obstant això, l'oficina gestora pot autoritzar, a sol·licitud dels interessats, que les esmentades existències mitjanes es determinin per la mitjana de les existències emmagatzemades els dies 1, 8, 15 i 23 de cada mes o mesos que integren l'esmentat període.»

Tretze. Es modifica el paràgraf b) de l'apartat 1 de l'article 67, que queda redactat de la manera següent:

«b) Emmagatzematge de productes acabats o en curs d'elaboració: el 0,5 per cent de les existències mitjanes del període de liquidació corresponent. Aquest percentatge s'eleva a l'1,5 per cent quan l'emmagatzematge s'efectua en envasos de fusta no revestits ni exteriorment ni interiorment.»

Catorze. Es modifiquen els paràgrafs c) i d) i s'afegeix un nou paràgraf e) a l'apartat A)1 de l'article 72, que queden redactats de la manera següent:

«c) Productes intermedis elaborats o en procés d'elaboració continguts en envasos de fusta no revestits ni exteriorment ni interiorment: l'1,5 per cent de les existències mitjanes del període de liquidació corresponent.

d) Els productes esmentats continguts en altres envasos: el 0,5 per cent de les existències mitjanes del període de liquidació corresponent.

e) Productes intermedis que s'elaborin pel sistema de criança sota vel de flor: l'1,6 per cent sobre el volum d'alcohol pur contingut en les existències mitjanes del període de liquidació corresponent. Aquest percentatge reglamentari és aplicable amb independència dels altres percentatges reglamentaris de pèrdues que preveu aquest apartat que, si s'escau, puguin ser aplicables.»

Quinze. Es modifiquen els apartats 2, 3 i 8 de l'article 81, que queden redactats de la manera següent:

«2. Tots els aparells productors d'alcohol han d'estar proveïts de comptadors subjectes a model aprovat per l'organisme competent, els quals s'han d'instal·lar en condicions que puguin ser precintats i de manera que no es pugui interrompre el seu lliure funcionament en el pas continu d'alcohol a través d'aquests. Les canonades de descàrrega han de tenir el diàmetre convenient per evitar retencions i han d'estar disposades de manera que el seu buidatge no pugui ser obstaculitzat per claus de pas o pressions superiors a la seva. Aquests comptadors han de disposar de totalitzador amb capacitat per registrar el volum de deu dies de producció o 100.000 litres com a mínim. Les fàbriques han d'estar proveïdes dels comptadors en ús més un de recanvi. Les fàbriques d'alcohol de graduació infe-

rior a 90 per 100 vol. estan obligades a treballar en règim de dipòsit precintat.

3. Els líquids alcohòlics han de circular lliurement des de la seva sortida de la columna a la clau de regulació de la producció d'alcohol, i des d'aquesta fins als corresponents comptadors o dipòsits precintats, per canonades rígides sense soldadura, derivacions, ni claus, que han de ser visibles en tot el recorregut, i han d'estar pintades d'un color diferent de les de la resta de l'aparell; els empalmaments de les canonades s'han de fer per mitjà de brides d'unió o femelles que s'han de disposar per poder ser precintades i recobertes per un embolcall rígid també precintable.

8. En el règim de dipòsit precintat esmentat anteriorment, s'han de tenir en compte les normes següents:

a) Els dipòsits han de tenir una capacitat suficient per emmagatzemar el volum d'alcohol produït en set dies de treball.

b) Les canonades de conducció fins al dipòsit o conjunt de dipòsits, les brides d'unió, les claus i les boques dels dipòsits han d'estar precintades pel servei d'intervenció de manera que l'alcohol fabricat en aquest règim no pugui ser extret sense autorització prèvia del servei d'intervenció, que n'ha d'efectuar el desprecintament i verificar l'operació, o bé ha d'autoritzar l'interessat perquè efectui el desprecintament per si mateix.»

Setze. Es modifica l'apartat 1 de l'article 83, que queda redactat de la manera següent:

«1. Quan per avaria o per causa de força major s'interrompi l'inici o la marxa normal de les operacions, el fabricant ho ha de comunicar immediatament al servei d'intervenció per qualsevol mitjà del qual quedi constància, prèviament autoritzat per l'esmentat servei o per l'oficina gestora.

En cas d'avaria dels comptadors o sistema de control, s'han d'interrompre les operacions de fabricació i s'ha de comunicar aquesta circumstància al servei d'intervenció immediatament en els termes del paràgraf anterior. El servei d'intervenció pot disposar la continuació de l'operació fins que s'acabi en el règim de dipòsit precintat a què es refereix l'article 81.8.»

Disset. Es modifiquen els paràgrafs e) i f) de l'apartat 1 i el paràgraf d) de l'apartat 2 de l'article 90, que queden redactats de la manera següent:

«1.e) En l'emmagatzematge d'alcohol i begudes derivades en envasos diferents d'ampolles: el 0,50 per cent de les existències mitjanes del període de liquidació corresponent. Quan es realitza en envasos de fusta no revestits ni exteriorment ni interiorment, aquest percentatge s'eleva a l'1,5 per cent.

1.f) En l'emmagatzematge de primeres matèries en fàbriques d'alcohol: l'1 per cent de les existències mitjanes del període de liquidació corresponent; aquest percentatge s'eleva fins al 5 per cent quan es tracta de melasses, oruxos i altres primeres matèries no líquides.

2.d) En l'emmagatzematge d'alcohol en envasos diferents de recipients condicionats per a la venda al detall: el 0,50 per cent de les existències mitjanes del període de liquidació corresponent. Quan es realitza en envasos de fusta no revestits ni exteriorment ni interiorment, aquest percentatge s'eleva a l'1,5 per cent.»

Divuit. Es modifica l'apartat 1 de l'article 93, que queda redactat de la manera següent:

«1. El local on s'instal·lin els aparells de destil·lació té la consideració de fàbrica de begudes derivades per destil·lació directa amb submissió al règim d'intervenció que preveu l'article 48, llevat del que disposen els paràgrafs d) i e) del seu apartat 2.»

Dinou. Es modifiquen els apartats 4 i 6 de l'article 95, que queden redactats de la manera següent:

«4 Si el període de destil·lació inclou dies naturals de dos períodes de liquidació, s'han de presentar dues sol·licituds que compreguin, cadascuna d'aquestes, els dies naturals que corresponguin a cada període de liquidació.

6. Finalitzat el període autoritzat per a la destil·lació, el servei d'intervenció pot precintat els aparells, de la qual cosa ha de deixar constància mitjançant la diligència corresponent.»

Vint. Es modifiquen el títol i l'apartat 1 de l'article 105, que queden redactats de la manera següent:

«Article 105. *Projectes pilot relatius a biocarburants i biocombustibles.*

1. L'aplicació de l'exempció que preveu l'article 51.3 de la Llei es regeix pel que disposa aquest article.

Únicament a l'efecte de l'aplicació d'aquest article s'entén que l'expressió «biocarburants» comprèn tant els biocarburants, definits a l'apartat 1.m) de l'article 49 de la Llei, com els biocombustibles, definits a l'apartat 1.n) del mateix article, que es destinen, com a tals o prèvia modificació química, respectivament al seu ús com a carburant o com a combustible, directament o barrejats amb altres carburants o combustibles.

L'aplicació de l'exempció requereix la introducció prèvia dels biocarburants en una fàbrica o dipòsit fiscal situats en l'àmbit territorial intern, si no estan prèviament en un d'aquests establiments, o bé, si es tracta de biocarburants rebuts de la resta de l'àmbit territorial comunitari sense passar pels establiments esmentats, que el receptor tingui la condició d'operador registrat o d'operador no registrat. En cas d'importacions de biocarburants fora de règim suspensiu, el dret a l'aplicació de l'exempció s'ha de justificar davant la duana d'importació.

Sense perjudici del que estableix el paràgraf anterior, una vegada finalitzat el règim suspensiu, el biocarburant o el producte que el contingui pot ser barrejat, en instal·lacions de consum final, amb altres biocarburants, productes que en continguin o carburants convencionals pels quals, en tots els casos, el règim suspensiu també hagi finalitzat. Quan el biocarburant sigui alcohol etílic ha de tenir la condició d'alcohol totalment o parcialment desnaturalitzat.

El que estableix el paràgraf anterior s'entén sense perjudici del compliment del que preveu la normativa vigent en matèria d'especificacions tècniques de carburants i biocarburants.»

Vint-i-u. L'article 108 queda redactat de la manera següent:

«1. L'aplicació dels tipus reduïts que estableixen els epígrafs 1.8, 1.10, 1.12, 2.10 i 2.13 de l'article 50 de la Llei s'ha d'efectuar en les mateixes condicions que les que preveu l'article 106 anterior per a l'epígraf 1.4, amb les excepcions següents:

a) L'addició de marcadors només és exigible en relació amb el querosè, d'acord amb el que estableix l'article 114. A aquests efectes, sota l'expressió «querosè» s'inclou tant el querosè comprès a l'epígraf 1.12 com els olis mitjans compresos a l'epígraf 2.10.

b) No és aplicable el que disposa l'article 106.3 i, a canvi, els detallistes han de complir el que estableix l'apartat 2 d'aquest article.

2. Els detallistes, que als efectes del que disposa el primer paràgraf de l'article 106.6 han d'acreditar la seva condició mitjançant la targeta o etiqueta identificativa del número d'identificació fiscal, han de conservar a disposició de la inspecció dels tributs, durant el termini de prescripció de l'impost, la documentació justificativa dels productes rebuts i lliurats.

3. No obstant el que estableixen els apartats anteriors, quan es tracti de magatzems fiscals o establiments detallistes des dels quals s'efectuïn vendes de gas natural amb aplicació tant del tipus impositiu de l'epígraf 1.9 com del tipus impositiu de l'epígraf 1.10, s'han d'observar les regles següents:

a) L'enviament del gas natural al magatzem fiscal o establiment detallista des de fàbriques, dipòsits fiscals o magatzems fiscals o des de la duana d'importació s'ha de fer, en tots els casos, amb aplicació del tipus impositiu que estableix l'epígraf 1.10.

b) El magatzem fiscal o establiment detallista ha de ser inscrit pel seu titular en el registre territorial de l'oficina gestora. El titular ha de portar un registre del gas natural rebut a l'establiment segons el que assenyala el paràgraf anterior, en què han de constar els lliuraments que efectuï d'aquell, separant els efectuats amb aplicació del tipus de l'epígraf 1.10 d'aquells respecte dels quals escaigui aplicar el tipus que estableix l'epígraf 1.9. Tant el registre com la documentació justificativa dels assentaments efectuats han d'estar a disposició de la inspecció dels tributs durant el període de prescripció de l'impost.

c) Respecte dels lliuraments de gas natural efectuats dins de cada mes natural en què escaigui aplicar el tipus que estableix l'epígraf 1.9, els titulars dels magatzems fiscals o establiments detallistes estan obligats a autoliquidar i ingressar les quotes resultants d'aplicar, sobre les quantitats de gas natural lliurades així, el tipus impositiu que estableix l'epígraf 1.9, minorat en l'import del tipus impositiu que estableix l'epígraf 1.10.

d) L'autoliquidació i ingrés de les quotes a què es refereix el paràgraf c) s'ha de fer en els terminis i models que estableix per a l'impost sobre hidrocarburs l'article 44. Tanmateix, els titulars dels magatzems fiscals o establiments detallistes no estan obligats a presentar les declaracions d'operacions a què es refereix l'article 44.5.

4. Perquè els subjectes passius puguin aplicar el corresponent tipus impositiu així com per a l'aplicació, si s'escau, del que preveu l'apartat 3, els comercialitzadors a què es refereix l'article 58.d) de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, estan obligats, respecte de les vendes de gas natural que realitzin a consumidors finals, a comunicar als titulars de fàbriques, dipòsits fiscals o magatzems fiscals a través de les instal·lacions dels quals s'efectuï el subministrament, abans que aquest es produeixi, l'ús al qual s'ha de destinar el gas natural subministrat.»

Vint-i-dos. Es modifiquen el títol i els apartats 1, 4 i 7 de l'article 108 bis, que queden redactats de la manera següent:

«Article 108 bis. *Aplicació dels tipus impositius de biocarburants i biocombustibles.*

1. L'aplicació dels tipus que preveuen els epígrafs 1.13 a 1.15 de l'article 50 de la Llei es regeix pel que disposa aquest article.

Únicament a l'efecte de l'aplicació d'aquest article s'entén que l'expressió «biocarburants» comprèn tant els biocarburants definits a l'article 49.1.m) de la Llei com els biocombustibles definits a l'article 49.1.n) que, en els dos casos, es destinin, com a tals o prèvia modificació química, respectivament al seu ús com a carburant o com a combustible, directament o barrejats amb altres carburants o combustibles.

L'aplicació d'aquests tipus impositius requereix la introducció prèvia dels biocarburants en una fàbrica o dipòsit fiscal situats en l'àmbit territorial intern, si no estan prèviament en un d'aquests establiments, o bé, si es tracta de biocarburants rebuts de la resta de l'àmbit territorial comunitari sense passar pels establiments esmentats, que el receptor tingui la condició d'operador registrat o d'operador no registrat. En cas d'importacions de biocarburants fora de règim suspensiu, l'aplicació d'aquests tipus es pot sol·licitar a la duana d'importació.

Sense perjudici del que estableix el paràgraf anterior, una vegada finalitzat el règim suspensiu, el biocarburant o el producte que el contingui es pot barrejar, en establiments de venda i instal·lacions de consum final, amb altres biocarburants, productes que en continguin o carburants convencionals pels quals, en tots els casos, el règim suspensiu també hagi finalitzat. Quan el biocarburant sigui alcohol etílic ha de tenir la condició d'alcohol totalment o parcialment desnaturalitzat.

El que estableix el paràgraf anterior s'entén sense perjudici del compliment del que preveu la normativa vigent en matèria d'especificacions tècniques de carburants i biocarburants.

4. No obstant el que disposa l'apartat 3, quan es tracti de biocarburants destinats, com a tals o prèvia modificació química, a barrejar-se amb un carburant abans que finalitzi el règim suspensiu, o ja barrejats amb un carburant en una fàbrica o dipòsit fiscal, que s'introdueixin en dipòsits fiscals logístics, l'aplicació dels tipus que preveuen els epígrafs 1.13 a 1.15 respecte dels dits biocarburants es pot portar a terme alternativament, prèvia autorització del centre gestor, pel procediment que es descriu a continuació:

a) Definicions.—Per a l'aplicació del procediment que preveuen els paràgrafs b) a i) d'aquest apartat 4 s'estableixen les definicions següents:

1r "Base per a l'aplicació dels tipus dels epígrafs 1.13 a 1.15".—D'acord amb el que estableix l'article 50 bis de la Llei, és el volum de biocarburant que es considera contingut en una determinada quantitat de gasolina sense plom o de gasoil que hagi sortit del dipòsit fiscal a destins fora de règim suspensiu i que no impliquen l'aplicació d'un supòsit d'exempció, sobre el qual s'aplica un dels tipus impositius regulats en els epígrafs esmentats. La determinació de la seva quantia s'ha de fer d'acord amb el que estableix el paràgraf c) d'aquest apartat.

2n "Dipòsit fiscal logístic".—El dipòsit fiscal d'hidrocarburs el titular del qual operi per compte de fabricants o d'altres introductors, sense adquirir la

propietat dels productes que rep ni transmetent la dels que expedeix. Quan el titular del dipòsit fiscal logístic ho sigui d'altres, els moviments produïts en el conjunt dels dipòsits fiscals logístics dels quals sigui titular s'han de considerar produïts en un d'aquests, que té la consideració de dipòsit fiscal logístic únic, si es compleixen les condicions següents:

que el titular tingui una gestió comptable integrada del conjunt dels moviments produïts entre els dipòsits, sense perjudici de la que correspon individualment a cadascuna d'aquests,

que li hagi estat autoritzada la centralització del pagament de l'impost per al conjunt dels dipòsits de que és titular, i

que amb referència al dipòsit fiscal logístic únic, es porti un registre global que reflecteixi els moviments del biocarburant i, per cada fabricant o introductor, un compte de registre que compregui les entrades i sortides en el dipòsit fiscal logístic únic de la gasolina sense plom i del gasoil, així com del biocarburant que contenen aquests.

3r "Càrrec de biocarburant del període".—La suma de les quantitats de cada classe de biocarburant, diferenciades segons l'epígraf que els correspongui, que, per a cada fabricant o introductor, figuren en existències en el dipòsit fiscal logístic a l'inici d'un període donat i de les quantitats de biocarburant introduïdes en aquest durant l'esmentat període.

4t "Fabricant o introductor".—El fabricant d'hidrocarburs o comerciant d'aquests productes a nom del qual s'han introduït la gasolina sense plom o el gasoil que incorporen el biocarburant, en el dipòsit fiscal logístic.

5è "Percentatge de biocarburant en gasolines o gasoils".—El percentatge que, per a cada període de liquidació i fabricant o introductor, expressi el contingut teòric mitjà de cada classe de biocarburant en el conjunt de les gasolines o gasoils que incorporen biocarburant, introduït en el dipòsit fiscal logístic al llarg de l'esmentat període o que figurin com a existència a l'inici d'aquest.

Quan es tracti d'etil-terbutil-èter (ETBE) s'ha de computar com a bioetanol, a aquests efectes, el 45 per cent en volum de l'ETBE que s'afegeixi a la gasolina sense plom.

6è "Sortides amb pagament de l'impost".—Les sortides del dipòsit fiscal logístic a destins fora de règim suspensiu i que no impliquen l'aplicació d'un supòsit d'exempció.

b) Recepció de la gasolina o el gasoil que conté biocarburant.

1r La gasolina o el gasoil que conté el biocarburant s'ha d'anotar, quan es rebí al dipòsit fiscal logístic, en el càrrec del corresponent compte del llibre de productes rebuts, indistintament junt amb la resta de gasolines o gasoils, sense perjudici de l'anotació separada d'aquests que escaigui en funció del seu octanatge o del seu destí a un ús com a combustible o carburant.

2n La gasolina o el gasoil esmentats s'han de rebre al dipòsit a l'empara del corresponent document d'acompanyament on s'ha d'indicar el seu percentatge de biocarburant. Aquesta indicació té caràcter provisional fins que es confirmi la quantitat global de biocarburant continguda a la gasolina o el gasoil enviada al dipòsit fiscal logístic considerat des de cada establiment d'origen i que ha de figurar

a la certificació recapitulativa a què es refereix el paràgraf següent.

3r La quantitat de biocarburant continguda a la gasolina o al gasoil s'ha de comptabilitzar separatament i s'ha de justificar per una certificació recapitulativa del conjunt dels enviaments rebuts el mes anterior, expedida per l'interventor de l'establiment des del qual van ser enviats la gasolina o el gasoil al dipòsit fiscal logístic considerat.

c) Determinació de la base per a l'aplicació dels tipus dels epígrafs 1.13 a 1.15 en cada període.

1r Aquesta base està constituïda pel càrrec de biocarburant del període corresponent a cada epígraf, sempre que aquest càrrec no sigui superior, per a cada fabricant o introductor, al volum que resultaria d'aplicar, al volum total de gasolina o de gasoil que ha sortit del dipòsit amb pagament de l'impost durant el període considerat per compte del mateix fabricant o introductor, el percentatge de biocarburant en gasolines o gasoils.

2n Quan no es compleixi la condició que estableix el paràgraf anterior, la base l'ha de constituir el volum que resultaria d'aplicar, al volum total de gasolina o gasoil que ha sortit del dipòsit amb pagament de l'impost durant el període considerat per compte del fabricant o introductor, el percentatge de biocarburant en gasolines o gasoils.

En aquest cas, tanmateix, es pot integrar en aquesta base el volum de biocarburant que, per imputació comptable, es consideri contingut en gasolines o gasoils que s'acrediti fefaentment que han sortit del dipòsit, amb pagament de l'impost, per compte d'altres fabricants o introductors diferents del fabricant o introductor de què es tracti.

d) Enviament de gasolina o gasoil a altres dipòsits fiscals o a fàbriques.

1r En el cas que preveu el paràgraf c), 2n, es pot imputar, a les gasolines o gasoils directament enviats en règim suspensiu, per compte del fabricant o introductor, amb destinació a un dipòsit fiscal de diferent titular o a una fàbrica situats en l'àmbit territorial intern, una quantitat de biocarburant el contingut percentual del qual en les dites gasolines o gasoils no pot excedir el percentatge de biocarburant en gasolines o gasoils. En tot cas, s'ha de respectar a més la regla de quantia màxima que preveu el paràgraf e) següent.

2n La gasolina o el gasoil als quals s'imputi el biocarburant s'han de rebre al dipòsit fiscal o fàbrica de destí d'acord amb el que preveuen, segons el cas, l'apartat 3 d'aquest article o el paràgraf b) de l'apartat 4. Les quantitats de gasolina o gasoil a les quals s'imputa el biocarburant han de ser objecte d'una relació recapitulativa mensual, per cada dipòsit o fàbrica de destí, i han de ser enviades a aquests pel titular del dipòsit fiscal logístic que fa la imputació. La relació recapitulativa també s'ha d'enviar a l'oficina gestora de la qual depengui el dit dipòsit fiscal logístic, dins els trenta dies següents a la finalització del mes a què es refereix l'esmentada relació.

3r El que disposa aquest paràgraf d) s'entén sense perjudici del que estableix el paràgraf a), 2n anterior.

e) Quantia màxima.—Als efectes dels paràgrafs c) i d) anteriors, la suma del volum de biocarburant que comprèn la base per a l'aplicació dels tipus dels epígrafs 1.13 a 1.15 i del volum de biocarburant imputat a enviaments de gasolina o gasoil a altres dipòsits fiscals o fàbriques situats en l'àmbit territo-

rial intern mai no pot excedir, per a cada fabricant o introductor, el seu respectiu càrrec de biocarburant del període.

f) Ordre de les sortides del dipòsit fiscal logístic.—Als efectes de l'aplicació del procediment que preveu aquest apartat, es considera que, dins de cada període de liquidació i per a cada fabricant o introductor, les sortides del dipòsit fiscal logístic de la gasolina o del gasoil es produeixen en l'ordre següent:

1r Sortides amb pagament de l'impost.

2n Sortides en règim suspensiu amb destinació a altres dipòsits fiscals de diferent titular o fàbriques situats en l'àmbit territorial intern.

3r Altres sortides en règim suspensiu i sortides amb destins fora de règim suspensiu pels quals sigui aplicable un supòsit d'exempció.

g) Existència final de biocarburant.—En el cas que preveu el paràgraf c) 2n anterior, es considera, si s'escau, com a existència final de biocarburant del període considerat, i inicial del següent, per a cada fabricant d'hidrocarburs o introductor, un volum de biocarburant igual al resultat de restar del càrrec de biocarburant del període les quantitats de biocarburant imputades, per l'ordre que estableix el paràgraf f) anterior, a les gasolines o gasoils que han sortit del dipòsit fiscal durant el període considerat.

h) Repercussió de l'impost.—La repercussió de l'impost respecte del biocarburant l'efectua el titular del dipòsit fiscal logístic sobre el fabricant o introductor, en la seva condició de persona per compte de la qual es fan les operacions gravades.

i) Altres biocarburants.—Es poden rebre al dipòsit fiscal logístic biocarburants als quals s'apliquin els tipus dels epígrafs 1.13 a 1.15 pel procediment que estableix l'apartat 3 d'aquest article, sempre que es compleixin les condicions següents:

1r S'han de comptabilitzar separatament dels biocarburants als quals els tipus dels epígrafs 1.13 a 1.15 s'apliquin pel procediment que preveu el present apartat 4.

2n S'han d'emmagatzemar de manera que les seves existències puguin ser confrontades en qual-sevol moment amb el saldo que resulti de la comptabilització separada a què al·ludeix el paràgraf 1r precedent.

3r Es poden barrejar al dipòsit fiscal logístic, en el moment immediatament anterior a la sortida d'aquest, biocarburants als quals es pretengui aplicar els tipus dels epígrafs 1.13 a 1.15 per un procediment i l'altre sempre que es respectin les regles relatives a cadascun d'aquests, es compleixin els dos requisits anteriors d'aquest paràgraf i), no es produeixi una duplicitat en l'aplicació del benefici i es respectin les mesures de control que pugui establir l'oficina gestora.

7. Sense perjudici del que preveu l'apartat 4 d'aquest article, en el document de circulació que escaigui expedir per emparar la circulació dels biocarburants, com a tals o prèvia modificació química, o dels productes que els continguin, s'hi ha d'indicar el biocarburant de què es tracti i, si s'escau, la proporció en què s'inclou a la barreja de la qual formi part. Aquesta obligació no és exigible respecte de la circulació de biocarburants fora de règim suspensiu iniciada des d'un establiment diferent d'una fàbrica o diferent d'un dipòsit fiscal que no tingui la consideració de dipòsit fiscal logístic, quan aquests biocarburants estiguin barrejats amb gasolines o gasoils en una proporció tal que el conjunt de la bar-

reja, d'acord amb la normativa sobre especificacions tècniques, no tingui una altra consideració que la de mera gasolina o gasoil.»

Vint-i-tres. Es modifiquen els apartats 1 i 2 de l'article 116 i s'afegeix un nou apartat 7, que queden redactats de la manera següent:

«1. Als efectes del que disposa l'article 6 de la Llei, els percentatges reglamentaris de pèrdues són els que s'expressen en aquest article. L'aplicació de les taules de percentatges de pèrdues que figuren als apartats 2 i 3 següents té lloc d'acord amb el que estableixen amb caràcter general els apartats 25 i 27 de l'article 1 i els articles 15, 16 i 17 d'aquest Reglament, i s'ha de prendre la quilocaloria com a unitat de mesura per als percentatges de pèrdues tèrmics.

Amb tot, per excepció al que disposen l'article 1.25 i l'article 16 d'aquest Reglament, quan es tracti de productes que circulin per xarxes d'oleoductes autoritzades com a dipòsits fiscals d'hidrocarburs, les pèrdues admissibles s'han de fixar, per tots els conceptes, en un percentatge sobre el volum de productes introduïts semestralment a l'esmentada xarxa. Si la xarxa d'oleoductes no està autoritzada com a dipòsit fiscal d'hidrocarburs o la circulació es produeix per canonades fixes, es consideren pèrdues les diferències en menys entre la suma de les quantitats de productes que durant un període de liquidació inicien la circulació des de l'establiment d'expedició i la suma de les quantitats de productes que, en el mateix període, són rebudes a l'establiment de destí procedent d'aquell; és aplicable aquest mateix règim quan els hidrocarburs circulin per mitjans diferents del transport per carretera.

2. Taula de percentatges reglamentaris de pèrdues:

a) Destil·lació atmosfèrica, incloent-hi altres operacions auxiliars com estabilització, separació de gasos líquids, etc. (sense incloure-hi aigua i sediments): 0,7.

b) Destil·lació per buit del cru reduït: 0,3.

c) Refinament de nafes pel procés mercox: 0,1

d) Hidrocraqueig: 1,0.

e) Craqueig amb reducció de viscositat: 0,9.

f) Craqueig catalític (FCC), inclòs el coc: 7,0.

g) Reformat catalític (Platforming, Powerforming, Ultraforming, etc.): 0,5.

h) Hidrodessulfuració de gasolines, gasoils i querosè: 1,0.

i) Alquilació: 0,5.

j) Isomerització: 0,5.

k) Obtenció d'hidrocarburs aromàtics a partir de gasolines de piròlisi o de gasolines de reformat: 1,0.

l) Obtenció d'olis base per a lubricants a partir d'olis pesants: 0,8.

m) Barreja de productes volàtils per obtenir dissolvents: 0,2.

n) Craqueig de nafta per a l'obtenció d'olefines: 3,0.

ñ) Emmagatzematges, sobre les existències mitjanes del període de liquidació, de productes la tributació dels quals es produiria als tipus previstos en els epígrafs següents de la tarifa 1a de l'impost:

Epígrafs 1.1, 1.2.1, 1.2.2 i 1.13: 0,95.

Epígrafs 1.11 i 1.12: 0,55.

Epígrafs 1.3, 1.4, 1.5, 1.14 i 1.15: 0,35.

Epígrafs 1.6, 1.8, 1.9 i 1.10: 2,05.

o) Càrrega, transport i descàrrega de productes la tributació dels quals es produiria als tipus previstos en els epígrafs següents de la tarifa 1a de l'impost:

Epígrafs 1.1, 1.2.1, 1.2.2 i 1.13: 1,0.

Epígrafs 1.11 i 1.12: 0,6.

Epígrafs 1.3, 1.4, 1.5, 1.14 i 1.15: 0,4.

Epígrafs 1.6, 1.8, 1.9 i 1.10: 2,1.

p) Xarxa d'oleoductes autoritzada com a dipòsit fiscal d'hidrocarburs, sobre el volum introduït semestralment: 0,035.

q) Xarxa de gasoductes autoritzada com a dipòsit fiscal de gas natural: els percentatges de minves establerts a la normativa de gestió tècnica del sistema gasista.

7. Correcció comptable per gasolines evaporades i recuperades en fàbriques i dipòsits fiscals.

a) En concepte de correcció comptable, els titulars de fàbriques i dipòsits fiscals en què estiguin instal·lats dispositius de recuperació de vapors apropiats poden efectuar, al final de cada període de liquidació, un assentament de càrrec en el llibre de productes finals que inclogui el 0,16 per cent del volum total de gasolines sense plom, bioetanol i biometanol que han sortit de la fàbrica o dipòsit fiscal en el període indicat amb meritació de l'impost i sense aplicació d'exempcions. Correlativament poden deduir de les quotes meritades en el mateix període un import igual al de les quotes corresponents al volum dels productes objecte del dit assentament de càrrec. Aquest import es determina aplicant els tipus que estableixen els epígrafs 1.2.1, 1.2.2 i 1.13 de la tarifa 1a de l'impost en proporció a la part del volum esmentat que hagi tributat a cadascun dels tipus esmentats.

b) No obstant això, quan, d'acord amb el que preveu l'article 108 bis.4, es tracti de diversos dipòsits fiscals d'un mateix titular els moviments de bioetanol dels quals s'entenguin produïts en un d'aquests, considerat dipòsit fiscal logístic únic, s'han d'observar les regles següents:

1a) En cadascun dels dipòsits fiscals diferents del dipòsit fiscal logístic únic s'ha de calcular la quantia de l'assentament de càrrec d'acord amb el que estableix el paràgraf a) anterior, considerant que el producte que en surt és gasolina sense plom.

2a) L'import global de la deducció a practicar en les quotes meritades pel conjunt de les sortides de tots els dipòsits fiscals diferents del dipòsit fiscal únic en el període de liquidació es determina aplicant al volum resultant de la suma dels assentaments de càrrec a què es refereix la regla 1a anterior el tipus impositiu de l'epígraf 1.2.1 o 1.2.2 segons escaigui. De l'import determinat així, se'n dedueix l'import resultant de multiplicar la diferència entre l'esmentat tipus impositiu i el tipus impositiu corresponent al bioetanol (epígraf 1.13) pel 0,16 per cent del volum de bioetanol comptabilitzat en el dipòsit fiscal logístic únic com a sortit d'aquest durant el mateix període.»

Vint-i-quatre. Es modifiquen el títol i els apartats 2 i 3 de l'article 116 bis, que queden redactats de la manera següent:

«Article 116 bis. *Productes compresos a la tarifa 2a i gas natural.*

2. Normes comunes aplicables a tots els productes de la tarifa 2a i al gas natural.

a) En els casos a què es refereix l'article 53.5.a) de la Llei, els productes de la tarifa 2a que s'obtinguin continuen emparats per l'exempció que preveu l'article 51.1 de la Llei mentre no es destinin a un ús com a combustible o carburant. Quan, en els mateixos casos, els productes obtinguts siguin productes sensibles s'han d'aplicar les normes que preveu l'apartat 4 d'aquest article i l'establiment on s'obtinguin ha de ser inscrit en el registre territorial com a magatzem fiscal.

b) Quan, d'acord amb el que estableix l'article 53.5.b) de la Llei, el gas natural o els productes de la tarifa 2a als quals s'hagi aplicat l'exempció que preveu l'article 51.1 de la Llei es destinin de manera sobrevinguda a un ús com a combustible o carburant, els qui els destinin o comercialitzin amb destinació a aquests fins estan obligats a presentar un escrit davant l'oficina gestora en el termini de 20 dies a comptar d'aquell en què es va produir l'ús sobrevingut, que doni compte d'aquesta circumstància. Han d'adjuntar a l'escrit una còpia de l'autoliquidació que han practicat i que ha de comprendre les quotes corresponents als productes destinats de manera sobrevinguda als dits usos.

3. Normes aplicables als productes no sensibles i al gas natural.

a) Una vegada que surtin de la fàbrica on s'han obtingut o s'importin, la circulació, tinença i utilització dels productes no sensibles o del gas natural no estan sotmeses a requisits formals específics en relació amb l'impost sobre hidrocarburs. El que disposa aquest paràgraf s'entén, quant al gas natural, sense perjudici de l'aplicació de les normes d'aquest Reglament vinculades al compliment de l'obligació d'autoliquidar i ingressar les quotes de l'impost meritades quan l'impost sigui exigible.

b) En els supòsits d'importació, el destí a un ús diferent del de combustible o carburant s'ha de declarar davant la duana per a l'aplicació de l'exempció que preveu l'article 51.1 de la Llei.

c) La situació fiscal en què els productes no sensibles o el gas natural es puguin trobar en cada moment (règim suspensiu, o impost meritat amb aplicació d'exempcions o sense) s'acredita pels mitjans de prova admissibles en dret, especialment per la documentació d'índole comercial relativa a aquells de què es tracti i per la condició fiscal que, si s'escau, tingui l'establiment en què es trobin o des del qual hagin estat expedits.»

Vint-i-cinc. S'hi afegix un títol III, amb la redacció següent:

«TÍTOL III

Impost especial sobre el carbó

Article 138. *Inscripció en el registre territorial.*

1. Els obligats a presentar les declaracions liquidacions i les declaracions anuals d'operacions a què es refereix l'article 140 han de sol·licitar la inscripció en el registre territorial corresponent a l'oficina gestora d'impostos especials del lloc on radiqui l'establiment corresponent.

Als efectes indicats s'entén per establiment, quan es tracti d'adquirents de producte comunitari i de revenedors d'aquest producte, el lloc de consum de carbó o del seu emmagatzematge, respectivament. En el supòsit que els revenedors no posseïxin instal·lacions d'emmagatzematge de producte té la consideració d'establiment el seu domicili fiscal. En el cas de productors o extractors de carbó, s'en-

tén per establiment la unitat de producció, constituïda pel conjunt dels llocs d'extracció de carbó i de les infraestructures que els donen servei, subterrànies o a cel obert, que poden produir carbó brut de forma independent d'altres unitats.

2. Una vegada efectuada la inscripció, l'oficina gestora a la qual es refereix l'article 1.22 d'aquest Reglament ha de lliurar a l'interessat una targeta identificativa de la inscripció, subjecta al model que aprovi el ministre d'Economia i Hisenda, en què ha de constar el "codi d'activitat del carbó" (CAC) al qual es refereix l'apartat següent, que s'ha de consignar a les declaracions liquidacions i a les declaracions anuals d'operacions.

3. El "codi d'activitat del carbó" és el codi, configurat en la forma que estableix aquest apartat, que identifica l'activitat dels subjectes passius per aquest impost i que consta de vuit caràcters distribuïts de la forma següent:

a) Dos dígitos que identifiquen l'àmbit territorial de l'oficina gestora de l'establiment.

b) Dos dígitos, d'entre els que s'indiquen a continuació, que identifiquen l'activitat de l'obligat tributari:

"CE". Productors/ Extractors.

"CC". Consumidors per adquisicions intracomunitàries.

"CR". Revenedors.

c) Tres dígitos de numeració consecutiva.

d) Una lletra de control.

Article 139. *Devolució de l'impost.*

1. En els supòsits de devolució que estableix l'article 80 de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials, l'import de les quotes que es tornin ha de ser el mateix que el de les quotes superades.

2. No obstant el que disposa l'apartat anterior, quan no sigui possible determinar aquest import, les quotes s'han de determinar aplicant el tipus vigent tres mesos abans de la data en què es realitza l'operació que origina el dret a la devolució.

3. La devolució de l'impost es pot autoritzar amb caràcter provisional. Les liquidacions provisionals esdevenen definitives com a conseqüència de la comprovació efectuada per la inspecció o bé quan no hagin estat comprovades dins el termini de quatre anys, comptats a partir de la data en què es realitza l'operació que origina el dret a la devolució.

4. En tots els casos la devolució s'ha de sol·licitar, dins els 20 primers dies següents a la finalització de cada trimestre natural, davant l'oficina gestora dels impostos especials corresponent al domicili fiscal del titular del benefici. L'oficina, abans d'acordar la devolució amb caràcter provisional, pot requerir l'acreditació d'haver-se satisfet les quotes la devolució de les quals se sol·licita, així com d'haver-se realitzat l'operació que origina aquest dret. Aquesta acreditació s'ha de fer principalment mitjançant:

a) la factura en què consti la repercussió de l'impost, d'acord amb el que estableix l'article 85 de l'esmentada Llei 38/1992;

b) la factura, albarà, document de trasllat o altres documents comercials utilitzats pel venedor, quan es tracti d'adquisicions dins l'àmbit territorial d'aplicació de l'impost, diferents de les que esmenta la lletra anterior;

c) els justificants d'haver-se efectuat el pagament de l'impost, quan el sol·licitant sigui subjecte

passiu de l'impost en ocasió d'operacions d'importació o de recepcions dels productes procedents de l'àmbit territorial comunitari.

d) En els supòsits d'exportació, el document de despatx duaner.

5. Els procediments de devolució de quotes satisfetes per l'impost especial sobre el carbó tenen, per a la seva resolució, un termini màxim de sis mesos comptat a partir de la data en què tingui entrada en el registre la sol·licitud de devolució.

Sense perjudici de l'obligació de l'Administració de dictar resolució expressa, en els supòsits regulats en aquest apartat les sol·licituds de devolució s'entenen desestimades quan no hagi recaigut cap resolució expressa en el termini indicat.

Article 140. Liquidació i pagament de l'impost.

1. Llevat dels casos d'importació, els subjectes passius de l'impost especial sobre el carbó estan obligats a presentar una declaració liquidació que inclogui les quotes meritades dins els terminis que s'indiquen a l'apartat 3, així com a efectuar, simultàniament, el pagament de les quotes líquides.

No cal presentar declaracions liquidacions quan en el període de liquidació de què es tracti no resultin quotes a ingressar.

2. La presentació de la declaració liquidació i, si s'escau, el pagament simultani de les quotes s'ha de fer, amb caràcter general, per cadascun dels establiments o llocs de recepció, en una entitat col·laboradora situada dins l'àmbit territorial de la unitat de l'Agència Estatal d'Administració Tributària, en l'esfera territorial, competent en matèria de gestió de l'impost, corresponent al seu domicili fiscal.

3. El període de liquidació i el termini per presentar la declaració liquidació i, si s'escau, ingress simultani de les quotes són els següents:

Període de liquidació: un trimestre natural.

Termini: els 20 primers dies naturals següents a aquell en què finalitza el trimestre en el qual s'hagin produït les meritacions.

4. Els models de declaracions liquidacions o, si s'escau, els mitjans i procediments electrònics, informàtics o telemàtics que les pugin substituir per a la determinació i l'ingrés del deute tributari, els aprova el ministre d'Economia i Hisenda.

5. A més, els subjectes passius estan obligats a presentar una declaració anual que compregui les operacions realitzades dins de cada exercici, fins i tot quan només tinguin existències, en els casos i d'acord amb els models o procediments que estableixi el ministre d'Economia i Hisenda.»

Disposició transitòria única. Termini per al compliment de determinades obligacions formals.

1. A partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret, els subjectes passius i altres obligats tributaris afectats per les normes que hi estan contingudes disposen d'un termini de tres mesos per complir els nous requisits i condicions que els siguin exigibles en matèria d'inscripció en el registre territorial, així com per prestar o completar les noves garanties que, si s'escau, s'hagin de constituir.

2. En cas que els recomptes d'existències a què es refereix l'article 51.1 del Reglament d'impostos especials s'hagin de fer amb periodicitat mensual, aquesta obligació s'ha de complir, per primera vegada, respecte del primer mes següent a la finalització del trimestre natural en què es produeixi l'entrada en vigor d'aquest Reial decret.

Disposició final primera. Títol competencial.

Aquest Reial decret es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.14a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència en matèria d'hisenda general i deute de l'Estat.

Disposició final segona. Habilitació normativa.

S'autoritza el ministre d'Economia i Hisenda per dictar les disposicions necessàries per al desplegament i el compliment del que estableix aquest Reial decret.

Disposició final tercera. Entrada en vigor.

El present Reial decret entra en vigor el dia 1 de juliol de 2006.

Madrid, 23 de juny de 2006.

JUAN CARLOS R.

El vicepresident segon del Govern
i ministre d'Economia i Hisenda,
PEDRO SOLBES MIRA

11287 RESOLUCIÓ 1/2006, de 15 de juny, de la Direcció General de Tributs, sobre les limitacions a l'aplicació de la deducció per activitats d'exportació en l'impost sobre societats a partir de la Decisió de la Comissió Europea de 22 de març de 2006, en relació amb l'Ajuda d'Estat núm. E 22/2004-Espanya. («BOE» 150, de 24-6-2006.)

I

La Comissió Europea, mitjançant la Decisió C (2006) 444 final, de 22 de març de 2006, adoptada en l'assumpte Ajuda d'Estat núm. E 22/2004-Espanya, ha considerat que l'article 37 del Text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març (BOE de l'11 de març), sota la rúbrica «deducció per activitats d'exportació», ofereix un avantatge d'acord amb l'article 87, apartat 1, del Tractat de la Comunitat Europea, perquè allibera els seus beneficiaris de càrregues fiscals que normalment suportarien en el decurs de les seves activitats empresarials i té, per tant, la consideració d'ajuda d'Estat no compatible amb el mercat comú en la mesura que pot afectar la competència i els intercanvis entre estats membres.

Com a conclusió a aquestes reflexions, la Comissió Europea disposa que s'adoptin les decisions necessàries perquè es facin efectives les mesures apropiades que recomana com a millor forma d'adequar la norma de l'impost sobre societats abans esmentada a les prescripcions de l'article 88, apartat 1, del Tractat de la Comunitat Europea, que han de consistir, segons el paràgraf 66 de la Decisió, a:

«a) Eliminar gradualment la deducció de la quota íntegra que estableix l'article 37 del TRLIS titulat "Deducció per activitats d'exportació" (...), en un termini d'eliminació gradual que s'acabi l'1 de gener de 2011, mitjançant una reducció lineal del 20 per cent anual del tipus de la deducció de la quota íntegra, començant en l'exercici 2007 i acabant en l'exercici 2010; la deducció de la quota íntegra s'ha d'haver extingit l'1 de gener de 2011.

(...)